

קבוע לדיון ביום 10 בנובמבר 2024

המערערים:

1. מיכאל איון וולף ת.ז. 014765911

2. יהודה חיים ת.ז. 50942770

ע"י ב"כ עו"ד נדב חיים מ.ר. 48886

מרחוב צאלון 36 יבנה

טל: 077-5267300, פקס: 077-5606184

Email: nadav@adv-cpa.com

-נגד-

המשיבה: מבטחים מוסד לביטוח סוציאלי של העובדים בע"מ (בניהול מיוחד)

ע"י ב"כ עוה"ד אלישע שור, צחי לב ואח'

ממשרד עורכי דין ש.הורוביץ ושות'

משד' רוטשילד 45, תל אביב 65784 (בית ציון)

טל': 03-7137000; פקס': 03-7137001

הודעה על הגשת תשובה לסיכומי המשיבה

בהתאם להחלטת בית הדין הנכבד מתכבדים המערערים והח"מ להשיב לטענות המשיבה.

היום, 7 בנובמבר 2024

נדב חיים מ.ר. (נר"מ)
מ.ר. 48886

נדב חיים, עו"ד

ב"כ המערערים – הקבוצה

1. **בהתייחס לסעיף 10:** ההליך למטה בוודאי לא היה פשוט יותר ממכלול המקרים האחרים שהוצגו, ולמעשה (בשים לב לנושא, כמו גם לטענות הנוספות המיוחדות שהעלתה המשיבה בהליך), היה מורכב יותר. כמו"כ לא ברור לאיזה "מומחים" מתייחסת המשיבה, אולם הח"מ נעזר וחקר בעבר מומחים (הן מטעם בימ"ש והן מטעם הצדדים) ומעולם לא עתר עבור לקוחותיו לפסיקת הוצאות של מאות אש"ח רק בגין כך (הסכומים אותם מבקשת המשיבה "להפחית" כעת). הדברים לא עובדים כך בתובענות ייצוגיות, ואין טעם להיתמם או לבקש לשנות סדרי עולם (תרתי משמע).

2. **בהתייחס לסעיף 12:** קיימות רק שתי אפשרויות: או שהמדינה היא בפועל בעלת האינטרס הכספי בתוצאת התובענה (ותשלום שכה"ט והגמול) או שאכן מדובר ב"קופה סגורה" של העמיתים. כמו-כן, מוכרים לח"מ רק שני טעמים מבוררים בפסיקה להפחתה עקרונית של שכה"ט (ביחס למקרים אחרים שלא בעלי "גוון ציבורי"): הראשון הוא שמירה על "קופת הציבור" (שאינו חברי הקבוצה), ובמקרה כזה ההפחתה היא עד שליש, מה גם שכל הטענות והאבחנות שנטענו בנושא, לרבות מצבה המשופר יחסית של המשיבה ושיקולי המס, רלוונטיות ולא נסתרו בסיכומים; השני, הובא לאחרונה (בפסיקה מחוזית עדכנית) אשר תולה זאת משום מה בכך שהסכומים משולמים "מחברי הקבוצה אותה מבקשים לייצג". גם ביחס לכך כבר הובאה התייחסות ולפיה: ראשית, אין מניעה שכך יהיה (והדבר מקובל), שנית, במרבית התביעות הייצוגיות התקנוניות המשקיעים המוסדיים וציבור החוסכים נושאים בפועל בתוצאות, שלישית, בכל אופן, מבחינה לוגית, הנימוק מוגבל בענייננו לכל היותר להפחתה של 20-25% - שהוא שיעור חברי הקבוצה מכלל העמיתים (ומי שאינם חברי הקבוצה). בית הדין הנכבד קמא ביצע הפחתה עקרונית ושרירותית של 50%, ללא בסיס הגיוני או מוצדק.

3. גם העובדה שהמשיבה מנוהלת על ידי מנהל מיוחד מטעם המדינה (על מנת שלא שתתנהל בצורה מופקרת שוב - ואין שום קשר כיום להליכי חדל"פ), אינה רלוונטית לשכ"ט, זאת בשים לב לשיטת החישוב הנוהגת ושהובאה נגד חברות בבעלות המדינה ואף רשויות המדינה עצמה (ניהול-פיקוח על ידי המדינה אינו רציונל לפטור או הנחה).

4. כמו-כן, המקרה דנו והסכומים הקטנים היוו דוגמה מובהקת לצורך בהליך ייצוגי, שכן חבר של המערערים לא הצליח להסביר-לעניין אף אחד בתובענה משך שנה, או לשנות את עמדת המערערת (או אפילו להגיב לה בצורה איכותית), וגם למערערים (שניהם מהנדסים והיו מודעים לנוסח פניות חברם משך זמן רב) לא היה מושג אמיתי בנושא

ההפרה עד שהח"מ הניח בפניהם את טיוטת הבקשה (כפי שהוגשה - ללא שינויים). רק המנגנון הייצוגי, ובפרט שכה"ט שבקצה המנהרה, הביא לכך שהעניין נבדק ונדון בכלל.

5. **בהתייחס לסעיף 15:** בית הדין הנכבד מופנה לפסיקת בית המשפט העליון מהעת האחרונה¹ ובכל אופן רשימת הפרטים בגינם ניתן להגיש תובענה ייצוגית קבועה בחוק וכך גם מנגנון שכר הטרחה. גם אם התקנון מהווה חוזה בין העמיתים עצמם (והפסיקה אליה הפנתה המשיבה אינה רלוונטית) לא ברור כיצד הדבר רלוונטי, או מה השוני לעומת תקנון של כל חברה בע"מ/גוף אחר והאם בכלל ניתן להתנות כנגד החוק. ייתכן ורצונם של חלק מהעמיתים (שלא הובע) הוא שלא ישולם שכ"ט, אולם, באותה מידה, רצונו של הציבור היה שלא ישולם שכ"ט גבוה מקופת רשות המיסים או של התושבים מתוך קופת העירייה או אפילו רצונם של העמיתים שלא ישולם שכ"ט למשרד ב"כ המשיבה או שלא ישולמו הוצאות הנהו"כ בכלל על ידי הקרן - זו כמובן הסתכלות רטרוספקטיבית צרה ונאיבית. מה שבטוח הוא שרצונו של הציבור שהובע ע"י המחוקק (לרבות מתוך שיקולי מאקרו) הינו שיאכפו זכויותיו בצורה יעילה לרבות מול המדינה וגופים המנוהלים על ידה, וכי יש לעשות זאת באמצעות החוק. אם העמיתים סבורים שהם ניזוקו במקרה מסוים באופן חריג (ולא נראה כך) תרופתם אינם בשלילה מהזכאים של שכ"ט או הוצאות אחרות שמשלמת הקרן כהנהו"כ (בסך מאות מיליוני ש"ח בשנה).

6. **בהתייחס לסעיף 16:** הסיבה שחברי הקבוצה נמנים (באופן "חריג" יחסית) על הפורשים במהלך יותר מ-10 שנים הינה היות ההפרה קטנה ונסתרת מנקודת מבט העמית, וגדולה ולא "כדאית" לתיקון מנגד מצד המשיבה. דווקא בשל כך שכה"ט והגמול צריכים לעלות בקנה אחד עם גודל הקבוצה והתועלת המכומתת שהושגה. הח"מ בטוח שהמשיבה תדע לכלכל צעדיה להבא, לרבות בעניין ניהול ההליך, ולמעשה בשל מנגנון שכה"ט היא כבר עשתה זאת בהליך זה ובהליכים עוקבים. כמו-כן, המערערים לא קבלו כל "הטבה" והקבוצה "הורחבה" רק במספר חודשים מצומצם (כחצי שנה שממועד החלטת האשור ועד לחודש מרץ 2023 - המועד בו נטען, ללא אסמכתא, כי המשיבה שינתה דרכיה). יצוין, כי הליכים אחרים נוהלו כעשור, ההשבה בהם הסתכמה על עשורים ושכה"ט על עשרות מיליונים. משעה שהתברר גם שהיו "הבנות" לפיהן טענת היעדר ההתיישנות לא הייתה רלוונטית וכי רק בשל כך היא נדחתה (בשלוש ערכאות), הח"מ סבור, בכל הכבוד, שמגיע לו שכה"ט נוסף גם על כך

---

¹ע"א 234/24 עמית פולק מטלון ושות נגד קלאב אין בע"מ (עליון- 1.10.24) -פסקה 20 בפרט.

(המערערים אמנם לא חויבו בהוצאות אולם כל עמלו ויוזמתו של הח"מ ירד לטמיון (ולמען הסר ספק גם זו טענה שהעלה הח"מ עבורם ואין כל צורך "לחבר את הדברים").

7. **בהתייחס לסעיף 22:** יש להבחין בין מקרה חריג בו מבוצע תיקון קצבה בפסק דין חלוט כאשר התועלת ניתנת לכימות ("תועלת לחברי הקבוצה"), לבין מקרים אחרים לרבות של הסרת מחדל, גבייה לא חוקית, או התאמות שנתיות לקצבה ("הסדרה עתידית"). לגבי האחרונים יש גם להבחין בין מקרים של טעות או היעדר מחלוקת על משמעות הוראות החוק. לכן, הגמול ושכה"ט כאן צריכים להיגזר מהתיקון ובנוסף יש להביא בחשבון (לא באחוזים) את קיומה של הסדרה למי שאינם חברי הקבוצה (שכן אין מדובר בטעות והייתה מחלוקת על משמעות הוראות החוק). בית הדין הנכבד חייב את המערערים בהוצאות רק בשל כך שטענות הח"מ בעניין הקרנות האחרות לא נמצאו מבוססות ואין משמעות הדבר שאין להביא זאת בחשבון (לא באחוזים אלא בשיעורם).

8. **בהתייחס ליתר הטענות:** העבודה שנדרשה מהח"מ הייתה חריגה בשל גודל הקבוצה ומהות העניין (תיקון קצבה - לא מדובר במשלוח "קופון אחיד" לקבוצה). יש לוודא, בין היתר, שהתיקון נעשה גם לקצבאות השארים הנכללים בקבוצה (והח"מ פנה בעניין, כמו גם בעניין תיקון הקצבאות לפורשי צה"ל) וכי משולמים סכומים גם ליורשי חברי קבוצה שנפטרו ואחרים. בגין כך הוגש הערעור ויצוין כי עוד לא הוגש דיווח סופי (וככל שיידחה והעניינים לא יוסדרו אזי המשיבה תהיה חשופה לתשלום גבוה יותר). מתודולוגיית התיקון אכן נבדקה מדגמית על ידי הח"מ (גם באמצעות האינטרקציות - וניתן יהיה להגיש ראיות) וכך גם סבירות הדיווחים אודות הסכומים ששולמו. עם זאת, ברור שהיה בכך צורך ולא רק בשל כך שהגענו עד הלום, אלא גם, למשל, מפני שבית הדין קמא סבר באופן שגוי (בהחלטת האשור), כשציטט את עמדת הרשות השגוייה, המבוססת על פרשנות המשיבה השגוייה, לפיה תכלית החוק הינה כי יש להקפיא את העלאת התקרה בגין חודשים בהם הוקפא הביטוח. הדבר מנוגד לתכלית העולה מהגדרות התקנון (לשמור על הערך הריאלי) ובגין כך גם כבר הוגשה הבהרה מבעוד מועד על ידי הח"מ (בנספח ט' להודעת הערעור). לגבי סעיף 35 (והרמיזות ב"מוצג" שצורף) - ה"רעיון" המגובש אכן נולד במוחו של הח"מ בלבד, שכן עד למועד בו הניח לפני המערערים את טיוטת בקשת האשור (כפי שהוגשה) הוא לא שוחח עמם כלל על הקשיים והדרישות בהגשתה (למעט שביקש לנסות לאתר תובעים נוספים) או (כלל) על הסוגייה שבבסיס התובענה והסעדים בה. הח"מ מקווה שהדברים ברורים גם לגורמים המסייעים (שהח"מ טיפל מולם בעבר בתיקים אחרים), וללא "טעויות" נוספות (שהיו).